

prima instanță - (Judecătoria Comrat) V. Harpacov
instanța de apel - (Curtea de Apel Comrat) G. Colev, Ș. Starciuc, A. Curdov

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Tresor”,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni
„Tresor” împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenient accesoriu Stancev
Nicolai, cu privire la recunoașterea ilegalității acțiunilor și contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 26 ianuarie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Tresor” și menținută hotărârea
Judecătoria Comrat din 26 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 27 februarie 2015 SA „Tresor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratului Ecologic de Stat, solicitând recunoașterea ilegalității acțiunilor Agenției
Ecologice Găgăuzia la anularea avizului nr. 78 din 01 august 2014 cu privire la aprobarea
terenului de pământ pentru amplasarea și proiectarea obiectului și avizului de expertiză
ecologică de stat a documentației de proiect nr. 38 din 24 septembrie 2014, precum și,
anularea notificării Agenției Ecologice Găgăuzia din 17 decembrie 2014.

În motivarea acțiunii a indicat că la 05 februarie 2015 a recepționat notificarea
expediată de Agenția Ecologică Găgăuzia în adresa SA „Tresor” la 17 decembrie 2014, în
conformitate cu care, au fost anulate documentele eliberate anterior, și anume, avizul nr.
78 din 01 august 2014 cu privire la aprobarea terenului de pământ pentru amplasarea și
proiectarea obiectului și avizul de expertiză ecologică de stat a documentației de proiect
nr. 38 din 24 septembrie 2014.

Consideră că acțiunile Agenției Ecologice Găgăuzia privind anularea avizelor
menționate sunt neîntemeiate și ilegale deoarece pentru eliberarea lor a prezentat toate
actele necesare ce au fost solicitate.

La fel, pentru primirea avizelor ecologice, SA „Tresor” a solicitat și a primit toate
acordurile și autorizațiile necesare conform legislației, ale organelor de control și de
inspecție, a coordonat cu organele de supraveghere și proiectare în domeniul proiectării
obiectelor de construcție, precum și, a elaborat un proiect de construcție costisitor.

Totodată consideră că sunt neîntemeiate și argumentele Agenției Ecologice Găgăuzia expuse în notificarea din 17 decembrie 2014, deoarece decizia Consiliului s. Congaz nr. 4 din 29 mai 2014, ulterior anulată, inițial nu a avut și nu a putut avea careva efecte juridice, deoarece aceasta nu reprezintă o autorizație de construcție.

Astfel, menționează că decizia consiliului nu a avut însemnătate, atât pentru eliberarea avizelor de către organul ecologic, cât și pentru SA „Tresor”, fapt ce se constată prin acțiunile efectuate pentru primirea autorizației de construcție în modul prevăzut de legislație, de către emitentul acestei autorizații, Primăria s. Congaz.

Mai invocă reclamantul că legislația în vigoare nu stabilește careva temeuri și proceduri de anulare, în mod unilateral, a avizelor eliberate de organul ecologic, ceea ce constituie un argument suficient pentru recunoașterea ilegalității acțiunilor la anularea avizelor sus-menționate.

Reține că la 10 februarie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă către Agenția Ecologică Găgăuzia, însă aceasta a fost respinsă.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriai Comrat în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Stancev Nicolai. (f.d. 124)

Prin hotărârea Judecătoriai Comrat din 26 octombrie 2016 s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tresor” împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenient accesoriu Stancev Nicolai, cu privire la recunoașterea ilegalității acțiunilor și contestarea actului administrativ.

La 27 octombrie 2016 SA „Tresor” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 26 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de SA „Tresor” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Comrat din 26 octombrie 2016.

La 22 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 228), SA „Tresor” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 26 ianuarie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Comrat din 26 octombrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia contestată, considerînd-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

În acest sens, invocă că instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Susține că instanța de apel a ignorat și nu a examinat toate motivele invocate în cererea de apel, și anume, a ignorat argumentul precum că, legislația în vigoare care reglementează procedura de emitere a avizului ecologic, nu stabilește nici un temei pentru anularea unilaterală a acestuia, mai ales în contextul în care avizul a fost pus deja în aplicare.

Totodată, menționează recurentul că nu a primit nici decizia de anulare a avizelor nr. 78 din 01 august 2014 și nr. 38 din 24 septembrie 2014, precum și, nici notificarea din 17 decembrie 2014 privind adoptarea acestei decizii.

Astfel, afirmă că avizul de recepționare din 18 decembrie 2014, anexat la materialele dosarului, nu confirmă primirea de către SA „Tresor” a notificării Agenției Ecologice Găgăuzia din 17 decembrie 2014.

Mai mult decât atât, avizele de recepție anexate la dosar sunt semnate de persoane diferite.

Sub acest aspect, reține că sediul SA „Tresor” se află pe altă adresă decât cea indicată în notificarea expediată, și anume în s. Congaz, str. Gorkogo, 48a, fapt ce se confirmă prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin referința din 10 mai 2017 intervenient accesoriu Stancev Nicolai a solicitat respingerea recursului declarat de SA „Tresor” ca fiind inadmisibil.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 26 ianuarie 2017 a fost depus de SA „Tresor” la 22 februarie 2017, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder*

împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SA „Tresor” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Tresor” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari